

[Waldorff]

sig ved at overlade det til et transportfirma at finde en kommunal losseplads, der fungerer tilstrækkelig lemfældigt.

Det store problem, som ligger i, at Kommunekemi kun modtager ca. halvdelen af de formodede over 100.000 tons kemikalieaffald, kan formodentlig kun løses ved, at man samtidig skærper kravene til de private virksomheder og til kontrollen med lossepladserne.

Med hensyn til virksomhederne ville det være nærliggende at forlange, at der altid skulle fremlægges kvitteringer fra Kommunekemi eller de kommunale modtagecentraler, som angav arten og mængden af affaldet. Med hensyn til lossepladserne vil det være nødvendigt samtidig at udvide kontrolmålingerne og at sikre, at de centrale myndigheder i højere grad bliver inddraget i tilsynet.

Besvarelse (16/5 79):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

For så vidt angår kontrolsystemer for bortskaffelse og endelig deponering af kemikalieaffald henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 926.

Med hensyn til lossepladser kan det oplyses, at disse er omfattet af kapitel 5 i miljøbeskyttelsesloven, hvilket bl. a. betyder, at etablering af lossepladser siden den 1. oktober 1974 kun har kunnet ske efter forudgående godkendelse.

Denne godkendelse indebærer, at man inden ibrugtagningen drager omsorg for, at der ved lossepladsens indretning sikres kontrol med tilkørsel, sammensætningen af affaldet, mængde, nedbrydning, tildækning, dræning m.v. Det skal i denne forbindelse nævnes, at miljøstyrelsen ikke er bekendt med, at der er givet tilladelse til deponering af kemikalieaffald på kontrollerede lossepladser.

Endvidere skal der, inden en losseplads åbnes, foreligge en instruks, som sikrer kontrol med, at de forudsætninger, som er lagt til grund for godkendelsen, opretholdes i hele driftsperioden.

Dette indebærer, at godkendte lossepladser som hovedregel har opsyn på stedet.

Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med, at private lossepladser overholder miljøbeskyttelseslovens regler, herunder at vilkårene, der er fastsat i en godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens kap. 5, overholdes.

For så vidt angår kommunalt, herunder fælleskommunalt, drevne lossepladser føres tilsynet af amtsrådet.

Med hensyn til lossepladsen på Norupgård i Nykøbing Falster kan det oplyses, at den er godkendt i henhold til miljøbeskyttelseslovens kap. 5. Det fremgår af de af miljøankenævnet stadfæstede vilkår for godkendelsen, at der ikke må henlægges olie- eller kemikalieaffald på pladsen, samt at der inden pladsens ibrugtagning skulle foreligge driftsinstruks godkendt af amtsrådet.

I hvilket omfang de eksisterende kontrolsystemer har svigtet, er endnu ikke klarlagt, men som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 926 er miljøstyrelsen i færd med at undersøge dette.

Til fiskeriministeren (4/5 79) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Hvilket lovmateriale lægger ministeren til grund for ikraftsættelsen af den nye handelshindring på fiskeeksportområdet, og hvad vil ministeren gøre for at lempe betingelserne for denne nye, besværlige grænseoverskridende praksis for fiskeeksporten inden for EF?«

(Spm. nr. 928).

Begrundelse.

Den nye, gule vejledning til udførsel af varer oplyser om bestemmelser, der trådte i kraft 1. maj 1979. Denne nye praksis er en alvorlig forøgelse af papirarbejdet i forhold til de hidtidige udførselsattester, der samtidig kunne rekvireres gratis fra handelsministeriet og fiskeriministeriet.

Ud over at de nye udførselsangivelser nu skal koste 85 øre pr. formular, og at brugen af dem også skal intensiveres, idet de kun kan påføres 2 fiskearter mod tidligere 6-7 arter, så påstår boghandlerne omkring i landet, at de først vil være leveringsdygtige om ca. 3 uger.

Naturligvis skal grænsespeditøren fortsat involveres, men der stilles også øgede krav til dennes administrative medvirken.

Alt i alt en besværliggørelse og fordyrelse af denne vigtige eksportgren, som det umuligt kan være fiskeriministerens interesse at medvirke til.